

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.246/2015/22. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év október 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2015. év március hó 27. napján kelt 10.B.37/2014/36. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést életfogytig tartó szabadságvesztésre súlyosítja.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 25 (huszonöt) évben határozza meg.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A Bny.II/138. számú bűnjeljegyzék 1. tétele alatt kezelt K&D fehér sportcipőt kiadni rendeli vádlott részére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 201.143 (kettőszázegyezer-egyszáznegyvenhárom) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. március 27. napján kelt 10.B.37/2014/36. számú ítéltével vádlott bűnösségét emberölés bűntettében (Btk.16.§ (1) és (2) bekezdés d./ pont) állapította meg. A vádlottat ezért 18 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Határozott továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére téves minősítés miatt és a büntetés súlyosításáért, a vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen enyhébb, erős felindulásban elkövetett emberölés büntetékénti minősítés, másodlagosan a büntetés mérséklése céljából fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.726/2014/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn.

A bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállást iratellenesnek találta annyiban, hogy a sértett bántalmazása és nem a fojtogatása tartott 10-20 percen keresztül. A részleges megalapozatlanságot az iratok tartalma alapján kiküszöbölhetőnek vélte.

Álláspontja szerint a törvényszék a vádlott terhére rótt élet elleni bűncselekményt részben tévesen minősítette, amikor az aljas indokból elkövetés minősítő körülményét mellőzte. Egyetértőleg hivatkozott az ügyészi fellebbezésben írt okfejtésre, amely szerint részben a szexuális közeledésének elutasítása miatti megtorlás, részben a magatartásának következménye, a lebukás veszély motiválta a vádlott további cselekményét. Ezek a körülmények pedig kimerítik az aljas indokból elkövetés megállapíthatóságának feltételét.

A büntetés kiszabása körében utalt a bűncselekmény kétszeres minősülésére, előző felfüggesztett büntetése próbaidejének lejártát rövid idővel követő elkövetésre.

A vádlotti beismerésre kisebb nyomatékot tulajdonított, mert nem volt feltáró jellemű.

Végző soron a vádlottal szemben határozatlan tartamú szabadságvesztés alkalmazását látta indokoltnak azzal, hogy - a fellebbező ügyész álláspontjától eltérően - a Btk.43.§ (1) bekezdése alapján feltételes szabadságra bocsátható.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott cselekményét aljas indokból elkövetettnek is minősítse, a kiszabott büntetését az előzőek szerint súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla az ügy felülbírálatára 2016. május 26. napjára nyilvános ülést tűzött ki.

A nyilvános ülésen a vádlott az egészségi állapotára vonatkozóan jelezte, hogy szív működési problémák jelentkeztek, erre gyógyszert is szed, a Tököli Bv. Kórházban szív műtétet javasoltak. Nyilatkozott továbbá arról is, hogy 2015. április-május hónapokban kettős személyiségzavar miatt az IMEI-ben vizsgálták, nyugtatót szed.

A vádlott nyilatkozatára tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az ügy felülbírálatát tárgyalásra utalta, egyben bizonyítás felvételét látta indokoltnak. Ennek keretében igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői vélemény beszerzését rendelte el. Az elmeorvos szakértők feladata a korábbi elmeorvos szakértői véleményt követő esetleges változás feltárása, a vádlott beszámítási képességének vizsgálata képezte. Az igazságügyi orvosszakértő feladata volt annak megállapítása, hogy a vádlott szenved-e valamely belszervi betegségben, különösen a szív működés rendellenességében, illetve hogy fizikai állapota kihatással van-e a börtön elviselési képességére.

Dr. Fodor László igazságügyi pszichiáter szakértő és dr. Dombai Gyula igazságügyi orvosszakértő Kitanics Márk igazságügyi pszichológus szakértő bevonásával együttes elmeorvos-, orvos- és pszichológus szakértői véleményt terjesztettek elő. A véleményt az ítéletábra a másodfokú tárgyaláson annak felolvasásával a bizonyítékok körébe vonta.

Az együttes szakértői vélemény szerint a vádlott elmeállapotában a korábbi véleményhez képest lényeges változás nem következett be. Jelenleg nem szenved a beszámítási képességet korlátozó betegségben, személyiségzavara a kóros elmeállapot szintjét nem éri el. Vizsgálatkor némileg mélyebb fekvésű hangulat, elfogadó attitűd jellemzi, mely mérsékelt depresszív tünettan reaktívként, azaz az elsőfokú ítélet kihirdetését követően kialakult lelkiállapotként értékelhető, melyre az IMEI-ben megfelelő gyógyszeres kezelési javaslatot kapott. Pszichiátriai állapota nem tekinthető veszélyeztetőnek, jelenleg öngyilkossági szándék nem tárható fel.

A vádlott távolabbi kórelőzményi adatai közül kiemelték, hogy gyermekkorában sérült a bal szembe, melynek látását teljesen elvesztette.

2015. júniusában szűrővizsgálat során derült fény egyébként panaszokat nem okozó szívritmus zavarára, kardiológiai kivizsgálást követően gyógyszeres kezelésen kívül egyéb beavatkozást nem tartottak szükségesnek.

Az együttes orvosszakértői vélemény szerint a vádlott ismert betegségei börtönviselési képességét érdemben nem befolyásolják.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést az átiratukban foglaltaknak megfelelően fenntartotta és azzal egyező indítványt tett.

A védő felszólalásában az enyhébb minősítés és a büntetés mérséklése iránti perorvoslatát fenntartotta.

A jogi minősítés körében már nem hivatkozott az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettekénti értékelésre, mert ezzel a bíróság mérlegelő tevékenységét támadná. Vitatta ellenben a különös kegyetlenség minősítő körülmény felrovását. Érvelése szerint nem állapítható meg a bántalmazás tartama, az ökölrel való ütlegetés nem bizonyított, mert nem volt a vádlott kézfején sérülés. A fej ütlegetése nem élőben, tehát alkalmatlan tárgyon történt. Több helyszínen sok mozzanatos bántalmazás valószínűsíthető ugyan, de álláspontja szerint az emberölés büntettének alapesete róható csak fel.

Másodlagos indítványában a vádlott feltáró beismerése, megbánása, az időmúlás, továbbá egészségi állapotának romlása alapján a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán nem nyilatkozott.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéletábra a fenti kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve értékelte, bizonyítékokat mérlegelő tevékenységéből logikai hibától mentes indokolással számot adott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, az csupán kisebb pontosítást igényel az iratok tartalma alapján az indokolásnak megfelelően a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont alapján a következők szerint:

Az ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdéséből a fojtogatásra vonatkozó „kb. 10-20 percen keresztül” szövegrészt mellőzi, egyben a 7. oldal 2. bekezdését kiegészítve rögzíti, hogy kk. sértett a kb.10-20 percig tartó vádlotti bántalmazás következtében a helyszínen életét veszítette.

Kiegészíti a 7. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó sorát azzal, hogy amely sérülések önmagukban is halálos kimenetelűek lettek volna.

(12. sorszámú jegyzőkönyv 23. oldal dr. Törő Klára és dr. Lászik András iü. orvosszakértők)

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye a tényállás kiegészítését nem indokolta, a vádlott pszichés és egészségi állapotában az ítéletben rögzítettektől nem következett be lényeges változás.

Az előző pontosítással és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így az a felülbírálat során irányadó volt.

Az irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége, cselekményének jogi értékelését az ítéletábla törvényesnek találta.

A tényállásból kitűnően a vádlott kitartóan, elhúzódó tartamban fojtogatta, ököllel ütlegelte, az eszméletlen sértettet a földön vonszolta, tégladarabbal nagy erővel a fejét többszörösen ütötte. A mintegy 10-20 percig tartó bántalmazást rendkívüli embertelenséggel hajtotta végre, az elkövetés módja annak eredménye, a sértett szenvedése nem vitatható. Egyértelműen megállapítható volt, hogy kk. sértett valamennyi sérülését élőben szenvedte el, így a védő által felvetett alkalmatlan tárgy jogkövetkezménye minden alapot nélkülözött. A tényállás egyébként tartalmazza, hogy a sértett sérülései életében keletkeztek, így ez a védői felvetés a mérlegelt tényállás, ezáltal meg nem engedett támadásán alapszik.

Mindezekből kitűnően az emberölés büntettének különös kegyetlenséggel elkövetettkénti minősítése törvényes, annak mellőzésére és az élet elleni bűncselekmény alapesetének megállapítására nem kerülhetett sor.

Nem osztotta az ítéletábla az ügyészi fellebbezés szerinti további minősítő körülmény, az aljas indokból elkövetés megállapítása melletti okfejtést sem.

Az ügyészi álláspont szerint részben bosszú vezérelte a vádlottat, mert a sértett nem mutatott hajlandóságot szexuális közeledésének az elfogadására, sőt elutasította. Másrészt félt attól, hogy a sértett beárulja az apjának hogyan csalta el őt és annak következményei lesznek.

Az ítéletábla álláspontja szerint az ölési szándékhoz kapcsolódó aljas indokból elkövetésre az ismert előzmények nem szolgálhatnak következtetési alapként. Kétségtelen, hogy a vádlott a sértett más iránti érzelmeit kihasználva megtévesztette, elcsalta a sértettet, azonban terve kialakítása során fel sem merült a bántalmazása. Ölési szándéka már a helyszínen hirtelen indultból, szexuális közeledésének nyilvánvaló elutasítása miatt alakult ki. A sértetti visszautasításból fakadó bosszú, a

szexuális együttlét elmaradása nem alapozza meg az aljas indokból elkövetést. Nem nyújt erre kellő alapot az sem, hogy „a szülőknek való megmondással fenyegetés” hangzott el a sértett részéről.

Az elsőfokú bíróság az aljas indokból elkövetés minősítő körülmény elvetését ítéleti jog indokolásában részletesen kifejtette, azzal az ítéletábrá mindenben egyetértett. Az élet elleni bűncselekmény különös kegyetlenséggel elkövetés melletti további, aljas indokból elkövetésének felrovására nem látott ténybeli vagy következtetési alapot.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék eltúlzott enyhítő hatást tulajdonított a vádlott feltárá jellegű beismerő vallomásának. A vádlott először tanúként, majd gyanúsítottként és vádlotként fokozatosan nyilatkozott egyes további részletekről. Előadásainak azonban nem volt olyan tartalma, amely más módon nem volt beszerezhető, amelyről más bizonyíték nem állt rendelkezésre és amely a minősítést érintette volna. Beismerése kétség kívül hozzájárult a történetek teljességéhez, de olyan komoly nyomatékka nem bír, ahogyan azt a törvényszék értékelte. Nem szolt javára a védő által felvetett időmúlás, miután ilyen súlyú élet elleni bűncselekménynél a 3 év nem tekinthető jelentősnek. Egészségi és pszichés állapotának jelentős romlását az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem igazolta.

A Fővárosi Ítéletábrá mint másodfokú bíróság osztotta azt az ügyészi álláspontot, amely szerint a vádlottal szemben kiszabott határozott tartamú szabadságvesztés büntetés nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Az ítéletábrá ezért a kiemelkedő tárgyi súlyú élet elleni bűncselekményt elkövető vádlottal szemben határozatlan tartamú, életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak a Btk.41.§ (1) bekezdése alapján azzal, hogy annak végrehajtási fokozata a Btk.41.§ (2) bekezdése szerint fegyház.

Az ítéletábrá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk.43.§ (1) bekezdése alapján 25 évben, a törvényi minimumban határozta meg.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért azt ekként kell feltüntetni.

A törvényszék határozott a Bny.II/138/1. tételszám alatti sportcipő lefoglalásának megszüntetéséről, azonban ezzel a tárggyal kapcsolatban az ítélet további rendelkezést nem tartalmaz. Miután a vádlott a 35. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldalán kizárólag ennek a bűnnek a visszaadását kérte, az ítéletábrá ennek megfelelően a Be.155.§ (2) bekezdése alapján pótlólag döntött.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben törtét helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt az ítéletábrá a Be.92.§ (1) bekezdése szerint a szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban az igazságügyi szakértői vélemény elkészítésével és a védő közreműködése kapcsán merült fel bűnügyi költség, amelynek megfizetésére a Be.382.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2016. év október hó 6. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.37/2014/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú íráság 2.Bf.246/2015/22. számú ítéletében foglalt változtatással 2016. október 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. év október hó 6. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő